

Sanzol i Te de Teatre tornen a la trama única a 'Aventura', una peça que relativitza quins són els límits morals

Pervers coronel Tapioca?

Jordi Bordes
BARCELONA

El dramaturg Alfredo Sanzol només imagina en escena allò que pot resultar creïble: és la clau perquè la comèdia estigui ben arrelada a una realitat tot i que navegui per espais de fantasia. A *Aventura*, que s'estrena al Temporada Alta divendres (21h, Teatre Municipal de Girona) i que farà temporada del 29 de novembre fins al 30 de desembre al Lliure de Montjuïc, l'acció és única i demostra que sis opinions d'un grup no donen el mateix resultat que el consens entre ells. Per poder justificar un acte egoista propi, reflexiona l'autor i director, cal pervertir l'acció altruista d'un tercer amb una altra motivació interessada. El sim-

pàtic coronel Tapioca, amb el seu bigoti inclòs, per força ha de ser malvat si cal que el viatge sigui profitós i que la moral pròpia no en surti maldada.

Aventura imagina com sis empresaris d'una firma consolidada reben l'oferta de compra d'una multinacional xinesa per la seva

Un xinès renuncia a la compra d'una empresa si pot retenir, pagant, una de les sòcies

marca. El quid de la qüestió arriba quan l'empresari xinès proposa quedar-se amb només una de les noies: oferirà 200.000 euros per cada company de la societat i trencarà la proposta de venda. Proposa la compra d'una de les empresàries perquè sigui la seva criada, la seva esclava. L'obra es procura prou de mostrar les raons d'aquest personatge. Àgata Roca, que interpreta l'altruista Sandra, només insinua que serà una acció que a ella la persuadirà, perquè beneficia a tothom i ella hi és protagonista. Del xinès, tampoc caldrà saber gaire més que és una bona persona, educada.

Sanzol retorna a les històries unitàries després d'una pentalogia d'obres escrites a flaixos, amb gags, que remetien a instantants de memòria reconstruïts amb intel·ligència

L'equip de T de Teatre embalat dins d'una caixa ■ DAVID RUANO

emocional (entre elles *Delicades*, també amb T de Teatre). Ha tornat a la fórmula convencional (si és que té gaire de normal aquest valent plantejament tragicòmic) perquè li ha demanat el cos, no per por de repetir-se, ni per creure que li agrairà el públic, sentència. També T de Teatre, una companyia que es va donar a conèixer amb pastilles dramaturgiques, contes punyents (*Petits contes misògins*), retorna a la història. Ja ho

van fer amb l'invent que van proposar a Javier Daulte al TNC: *Com pot ser que t'estimi tant* (2007).

El matrimoni entre Sanzol i T de Teatre s'intueix de llarga relació. L'autor i director ha deixat la responsabilitat als actors de què es facin seus els personatges a partir d'improvisacions d'un text que ja estava redactat. L'actriu Marta Pérez celebra que en aquest treball en escena ell genera una confiança a l'entorn

que "et permet arriscar i descobrir parts teves que ni coneixies". Carme Pla confessa que la trama de l'obra se l'ha arribada a plantejar amb la seva companya d'escena i amiga Àgata, i que és dolorosa. Aquesta admet que el seu personatge encara té racons en els quals investigar. Per a Mamen Duch, el mèrit de Sanzol és que disfruta en els assaigs emocionant-se i rient cada cop com si fos la primera vegada que veu l'espectacle. ■